Új generáció

Muzslai Gábor és Muzslainé Nagy Etelka[1]

A történelem során azt láthatjuk, hogy a különböző korok megoldásra váró problémáira a társadalomban mindig születtek olyan emberek, akik szerették volna megreformálni a jelent a jobb jövő érdekében, sajnos számos esetben rossz eszközöket használtak ennek a célnak az eléréséhez. Az érdekessége a világ fejlődésének az, hogy miközben fejlődésről beszélünk, maga az ember érzelmi igényeiben semmit nem változott a teremtés óta. Az ember ősigénye, hogy szeressen, és szeretve legyen, változhatatlan. A ma embere is szomorú és sír, ha veszteség éri, dühös és haragszik, ha bántják, vagy, ha igazságtalanság éri és örül, amikor szeretik és elismerik, ha látja a gyermekeit és az unokáit boldogságban. Hogyan lehetséges az, hogy az ember alapvető igényeiben nem változott, a világ mégis fejlődik? Kérdés az is, hogy amit fejlődésnek tartunk, az tényleg előbbre viszi-e az emberiséget, és egy jobb jövőt készít-e elő vagy inkább hátralépés, és az emberiség önmaga alatt vágja a fát? Miért tart itt a világ, ahol tart? Miért van szükség egy bátor, új nemzedékre? Mi is az az eszköz, ami igazán segíthet, hogy a jövő szebb és boldogabb legyen?

Ha az ember érzelmeiben nem is, de gondolkodásában annál radikálisabban megváltozott, látható ez az élethez való viszonyulásában, a szavahihetőségében, a tiszteletadásában, a felelősségvállalásában, és még sorolhatnánk az egyre inkább eltűnő értékeket. Hogyan jutott az európai ember idáig, hiszen olyan nagy tudósnak tarja magát? Minden érvelését szigorúan a tudományokkal alátámasztva adja elő, mindeközben morálisan egyre lejjebb és lejjebb csúszik, és lassan a kihalás veszélye fenyegeti. Hogyan lehetséges ez?

Tragikus válság van jelen hosszú idő óta a demográfiában, a családalapítási kedvben. Az összefüggéseket nem nehéz meglátni, mert nem csak Európára igaz az említett megállapításunk, hanem a föld többi, gazdaságilag legfejlettebb térségeire is (Észak-Amerika, Kelet-Ázsia), ahol a jólétre való törekvés, és az individualista gondolkodás miatt a termékenységi ráta a reprodukciós szint alatt van. Ezt a hozzáállást támogatja az egészségügy, és a fejlődő orvostudomány, mert eszközt és lehetőséget ad arra, hogy a halálozási ráta alacsonyabb legyen, és a születésszabályozás nem csak a felnőtteknek, hanem a kiskorúaknak is könnyen hozzáférhető legyen. Az individualista gondolkodás, a gazdasági berendezkedés, a versenyszellem, a nyugdíjrendszer miatt a gyermekvállalás kitolódik, mert a fiataloknak előbbre való a karrierépítés, mint a házasság, és a családalapítás. Ezzel szemben azt láthatjuk, hogy a fejlődő országokban, mivel szükség van a gyermekek segítségére a munkában, és hogy a szüleikről gondoskodjanak idősebb korukban, illetve a fogamzásgátlás hiánya miatt magasabb a termékenységi ráta. Ezekben az országokban nem az individualista gondolkodás a jellemző, hanem sokkal inkább a család szeretete és fenntartása.

Tanulmányunkban munkánkhoz kötődő gondolatokat szeretnénk megosztani, mivel ahogy írásunk elején említettük, az ember érzelmi szükségei kielégítetlenek, ezért törekednünk kell a demográfiai válság, és a szabad szex okozta életellenes események megszüntetésére –

[1] Muzslai Gábor és Etelka: 2=1 Családsegítő és Házasmisszió Magyarország Alapítvány vezetői

gazdasági, politikai, és egyéb megoldások mellett –, és a lelki segítségnyújtásra is. Tanulmányunk második felében konkrét javaslatokat teszünk, amelyek radikálisak, de a jelen helyzetben bátorságra, és határozottságra van szükség.

Megoldási javaslataink

A társadalomban a házasság a legkisebb egység, amelynek állapota meghatározza a nemzet állapotát. A házasságok helyzetének orvoslása történhet direkt, vagy indirekt módon. A közvetett események, programok és támogatások az emberek számára információkat közölnek, illetve anyagi segítséget adnak, viszont nem nyújtanak segítséget a lelki válsághelyzetekben, és nem adnak válaszokat olyan kérdésekre, amelyek segítségével megoldást kaphatnának a párkapcsolati, vagy családi problémáikra. Ezért tartjuk fontosnak az olyan civil szervezetek törekvéseit, mint a 2=1 Házasmisszió, amelyben mozgalom jelleggel, belső motivációval érintjük meg személyesen a házaspárokat.

Megoldásnak tartjuk tehát a házasságok megerősödése, a gyermekek megszületése, és az egyre kevesebb mozaik család létrejöttének szempontjából a kiscsoportos kurzusokat azért, mert itt válaszokat kapnak a résztvevők a kérdéseikre, és azt érzik, hogy fontosak, míg egy konferencián csak egynek érzik magukat a tömegből, ahol a kérdéseiket nem tehetik fel. Tapasztalatunk, hogy a 2=1 kurzusaiban, akik utolsó esélyként jöttek el a tanfolyamra, mert különben elváltak volna, azoknak helyreállt a kapcsolatuk, és még újabb gyermekek megszületését is vállalták. Akiknek jó a házasságuk, még erősebbé válik és ők is újabb gyermekeket vállalnak. Ezért fontosnak tartjuk, hogy **a kormány támogassa kiemelten azokat a civil szervezeteket**, ahol a családi élet megjavításával, megerősítésével, és a gyermekvállalás ösztönzésével foglalkoznak, valamint a fiatalokat felkészítik a házasságra. Sajnos jelenleg több olyan civil szervezet nem nyer a pályázatokon, amelyeknek nagy szükségük lenne rá, hogy az ilyen jellegű programjaikat megvalósítsák, és anyagiak hiányában nem tudnak olyan hatékonyak lenni, amilyenek lehetnének.

„Életre szóló házasság” kurzus

A demográfiai kudarc egyik nagyon fontos tényezője a sok válás, ezért elengedhetetlenül fontos a 2=1 Alapítvány házas kurzusa („Életre szóló házasság”). A szétesett családokban élő gyermekek kevesebb %-ban vállalnak gyermekeket, és sokan össze se házasodnak, valamint kétszer nagyobb eséllyel válnak el, mint a nem elvált szülők gyermekei, pontosan a lelki sérüléseik miatt. Az elvált szülők gyermekei közül a lányok 60%-ban, a fiúk 35%-ban válnak el.[2] A marakodó házasságokban felnőtt gyermekek instabil környezetben nőnek fel, szorongók lesznek, hullámvölgyek sorozata az életük, ezért nem csak az fontos, hogy a szülők ne váljanak el, hanem az is, hogy kiegyensúlyozott, boldog családban nőjenek fel a gyerekek, mert a későbbi párkapcsolatukat a gyermekkori sérüléseik nagyban befolyásolják, ezt igazolják a statisztikák.

A kiscsoportos kurzusok lehetővé teszik, hogy a múlt lelki sebeiből meggyógyulva változtassanak jelen helyzetükön a párok. Megtanulnak egymásra figyelni, megtanulják tisztelni egymás gondolatait, elsajátítják az értő figyelmet, felismerik, hogy hol, és miért romlott el a kapcsolatuk. A legfontosabb esemény is megtörténik ezeken a kurzusokon:

[2] Kun Gabi: *Hogyan hat a válás a gyermekek felnőttkori párkapcsolatára?* NLCAFÉ, 2015.11.24 https://nlc.hu/csalad/20151124/valas-gyerek-parkapcsolat/ (Letöltés ideje: 2019. 07. 10.)

megbocsátanak, és esélyt adnak egymásnak, illetve maguknak is az új kezdetre, megtanulnak közös célokat kialakítani, és megvalósítani. Általában a házaspárok szégyellik a problémáikat, úgy gondolják, hogy csak ők küzdenek nehézségekkel. A kiscsoportos tanfolyam biztosítja a kölcsönös bizalmat azáltal, hogy megnyílhatnak egymás előtt a párok, és a problémájukat egymással megosztva támogatást, és segítséget kaphatnak. Külön örömmel tölt el minket, hogy a megújult párok gyakran újabb gyermekek megszületését is vállalják.

Intim Hétvége

A statisztikák, és a tapasztalataink szerint is a válások legfőbb okai közé tartoznak az elhidegülés, a hűtlenség, anyagi okok, alkoholizmus, valamint a munka, és a túlterheltség. A 2=1 Alapítvány sikeres hétvégi tréningje, az Intim Hétvége, amely a pároknak gyakorlati segítséget nyújt. A felsorolt válási okok összefüggésben vannak a romantika, a kommunikáció, a minőségi idő, és az intimitás hiányával, valamint a pornó térhódításával. amelyek felőrlik a párok kapcsolatát. Sok éves gyakorlati tapasztaltunk, hogy ezek a problémás területek meggyógyulnak, helyreállnak, és újra elkezdenek jól működni a párok életében az Intim Hétvégének köszönhetően.

„Ketten egy életre" kurzus

Elengedhetetlenül fontosnak tartjuk a párok házasságra való felkészítését. A 2=1 Házasságra felkészítő kurzus („Ketten egy életre") abban más a többi hasonló, ezzel a céllal működő foglalkozástól, hogy nemcsak jegyespárok jelentkezhetnek a kilenc hetes kurzusra, hanem az együtt járó, vagy együtt élő párok is. Segít nekik abban, hogy jó döntést tudjanak hozni arra nézve, hogy valóban össze kell-e házasodniuk? A kurzus alatt megismerik önmagukat, és egymást, megértik, hogy mit jelent a szövetség és a hűség egy életen át, megtanulnak közös célokat felállítani, megtanulnak egészséges módon elszakadni a szüleiktől. A kilencedik hét végére biztosan tudni fogják azt, hogy összeillenek-e, esetleg melyek azok a területek, amelyen még dolgozniuk kell, hogy jó házasságban tudjanak majd élni egy életen át. Ezenkívül a kurzus ösztönző erővel hat a gyermekvállalásra is.

„Szülők vagyunk egy életen át" kurzus

A 2=1 Alapítvány szülőknek szóló kurzusa nemcsak abban segít, hogy hogyan legyenek jó szülők a párok, és hogyan neveljék a gyermekeiket, hanem a kilenc hét alatt megértik azt is a résztvevők, hogy ők miért lettek olyanok, amilyenek, és hogy az ő szüleikkel való kapcsolatuk hogyan befolyásolja az ő szülőségüket; miben kell nekik változtatniuk, vagy mit kell továbbvinniük a szüleik mintájából. Ezenfelül azok a szülők, akik sérültek a szüleiktől, egy megbocsátási folyamaton mennek át, ami szintén elengedhetetlenül fontos ahhoz, hogy ők maguk egészséges szülőkké váljanak. Ezért ez a tanfolyam nemcsak kisgyermekes szülőknek jó, hanem még nagymamáknak, és nagypapáknak is. Ezért is kapta a kurzus a „Szülők vagyunk egy életen át" címet.

Meglátásunk szerint, ha ezek a lehetőségek az egész országban minél több helyre eljuthatnának, akkor az sok házaspárnak, szülőnek, és házasságra készülőnek nagy segítséget jelenthetne. Kevesebb lenne a válások száma, és több a helyreállt, megújult házasság, több gyermek születne. S mivel a házasságra készülők valóban fel lennének készítve a házasságra a kurzus által, így ez csökkentené a válások számát, ami hosszú távon azt jelenti, hogy kevesebb

mozaik család lenne, és kevesebb lelki sérült gyermek, akik majd szintén anyukák és apukák lehetnek.

Ezért fontosnak tartjuk kihangsúlyozni azon civil szervezetek anyagi támogatását, amelyek valóban a párkapcsolatok megerősítésén, a családok helyreállításán, és a gyermekek megszületésén fáradoznak. A pályázati pénzek elosztásában prioritást kellene kapniuk ezeknek a szervezeteknek, hiszen ők a jobb jövőt, és a demográfiai mutatók javulását segítik elő. Luxus egy ilyen terhelt időben, hogy ennyire fontos szervezetek anyagi hiányok miatt ne, vagy csak takaréklángon tudjanak működni!

A másik fontos javaslatunk az élet, és családellenes tevékenységek visszaszorítása, népszerűsítésük csökkentése: szabad szex reklámozása, abortusz, meleg kampányok. Ezeknek a megszűntetése nem lehetséges, mivel képviselőiknek a jog biztosítja cselekedeteik megélését. Ellenben ugyanez a jog biztosítja az élet, és a családépítő eszmék mentén élni kívánó emberek jogait is.

A homoszexualitás

Már az ókorban is jelen volt a társadalomban. Ezzel a témával kapcsolatban érdemes megvizsgálni az első század egyik leghitelesebb tanítójának írását, amely azt tárgyalja, hogy a teremtett világból felismerhető Isten, és az emberek fel is ismerték, ennek ellenére mégsem dicsőítették, és nem adtak neki hálát, hanem belevesztek a saját okoskodásukba, és ezért az érteni nem akaró szívük elhomályosult, és miközben kérkedtek bölcsességükkel, oktalanná váltak. Ezért adta Isten őket arra, hogy saját gyalázatos szenvedélyeiknek éljenek. A nők elváltoztatták a természetes nemi kapcsolatot természetellenesre, a férfiak pedig abbahagyták az asszonnyal való természetes érintkezést, és egymás iránt gerjedtek fel buja vágyra, vagyis férfi férfival űzött ocsmányságot. [3]

Úgy gondolhatjuk, hogy ez a keménynek tűnő megfogalmazás szélsőségesnek tűnhet, de tanulmányunk olvasóját csak arra kérjük, hogy a továbbiakban megfogalmazott következtetéseket abban a kontextusban gondolja át, hogy az emberi jogok gyakorlata, és védelme azoknak is jár, akik a természetes biológiai szexuális folyamatok mentén tudnak csak gondolkodni. Ők elképzelhetetlennek tartják, hogy saját maguk, vagy gyermekeik, vagy azok, akikre hatással vannak, számukra természetellenes módon éljék meg nemiségüket.

Láthatjuk, hogy a történelem folyamán ez a jelenség nem szűnt meg, hanem folytatódott, és az említett szentírási szakaszban egyértelműen az oka is meg van nevezve a homoszexualitás kialakulásának. Ha úgy tetszik, tudományosan ez azt is jelentheti, hogy a férfi és a nő biológiailag meghatározott identitást hordoz, és ami ettől eltérő viselkedésforma, az a természetestől való elszakadás. Ezt az esetek legnagyobb százalékában az apai elutasítás váltja ki, ezt követően esetleg a környezeti hatás, állítja Dr. David Kyle Foster volt homoszexuális, aki világszerte előadásokat tart ebben a témában.[4] Ezt az orvosolhatná, ha a házasság, és a család, mint legkisebb egység megkaphatná azt a fajta lelki támogatást, amely által biztosítani tudja az egészséges nemi identitás kialakulását, és megőrzését. Abban az esetben, ha a családok lelki egészsége javulna, akkor azoknak a fiataloknak a száma csökkenne, akik a sérült identitásuk miatt befolyásolhatóak a környezet által. Ha úgy tetszik, tanulmányunk ezen része róluk, és értük is szól. Kurzusainkban[5] ehhez (is) nyújtunk támogatást.

[3] Róm.1:20-28
[4] Dr. Foster, David Kyle: *Szivárványtól a fényig*, Ellel Ministries Magyarország, 2015.
[5] www.hazassagsikeresen.hu

Hazánkban egyelőre nem teljesen az európai trendet követjük a meleg mozgalommal kapcsolatban. Az adoptálás vagy a társszülőség[6] révén a homoszexuális párok is ugyanolyan jogokra tehetnek szert, és ugyanazokat a segítségeket megkaphatják, mint a férfi-nő alkotta házasságok. Javasoljuk átgondolásra a szakmai területek képviselőinek és a törvényhozóknak, hogy az örökbefogadás, és a nevelőszülőség eseteiben szerencsés-e a gyermekeket olyan szülők hatása alá engedni, akik beállítottságuknál fogva nem képesek az egészséges családi minta átadására? Fenyítés esetén pl. 2005 óta bíróság elé lehet vonni a szülőket, hogy kiszűrjék a gyermekek elleni erőszakot, és meggátolják azt. Úgy gondoljuk, hogy ezen az alapon a magyar törvényhozás védelmezhetné azokat a gyermekeket is a lelki sérülésektől, akiket meleg szülők nevelnek, ami a legtöbb esetben nem azonnal látható, hanem fiatal felnőttként jön elő bennük a zavarodottság és a lelki káosz.

Mark Regnerusnak, és csapatának a kutatása szerint:[7] „A homoszexuális vagy leszbikus pártok által nevelt gyermekek közt (akik az egyik fél korábbi, heteroszexuális kapcsolatából származó biológiai gyermekei) később háromszor annyi a munkanélküli, mint a hagyományos családokban nevelkedettek között, és csaknem négyszer annyian szorulnak szociális segítségre. Azon fiatal felnőtteknek, akiket olyan nő nevelt, akinek volt leszbikus kapcsolata, a 28%-a munkanélküli, szemben a hagyományos családban nevelkedettek 8%-val. Az első kategóriába tartozók 40%-a csalta meg házastársát vagy élettársát, míg a második csoportba tartozóknak csak a 13%-a. Az első csoport 19%-a vett részt pszichoterápiás kezelésen depresszió, aggályoskodás vagy épp kapcsolatai sikertelensége miatt, míg a második csoportnak csak a 8%-a."

Mark Regnerusnaknincs egyértelmű magyarázata minderre a különbségre, de van pár ötlete, hogy mi okozhatja őket. Az egyik az, hogy az azonos neművel viszonyt folytató szülők kapcsolata az esetek többségében sokkal instabilabbnak és változékonyabbnak bizonyult, mint a házas különneműeké. A homoszexuális férfiak esetében kicsit jobb a helyzet, mint a leszbikusoknál, de azon gyermekek, akiknek biológiai apja homoszexuális viszonyt folytatott, általában hosszú ideig éltek együtt apjukkal, apjuk azonos neművel fenntartott partnerkapcsolatai azonban sosem tartottak tovább három évnél. Természetesen akad számos példa a stabil homoszexuális párkapcsolatra, de ez kivételes, nem pedig általános, és sokkal kisebb az aránya, mint a hagyományos, heteroszexuális kapcsolatokban.

A leszbikus kapcsolatban élő nők gyermekeinek a 14%-a százaléka nevelőszülőknél nevelkedett, szemben a heteroszexuális párok gyermekeivel, akiknek csak a 2%-a járt így; a leszbikus kapcsolatban élő nők gyermekeinek a 40%-át nevelték a nagyszülei, szemben a heteroszexuális szülők gyermekeinek 10%-ával; a leszbikus kapcsolatban élő nők gyermekeinek 19%-a élt valamikor egyedül 18 éves kora előtt, szemben a heteroszexuális szülők gyermekeinek a 4%-ával. Tulajdonképpen a leszbikus kapcsolatban élő nők gyermekeinek csak a 2%-a töltötte élete első 18 évét végig az édesanyjával.

Igazán sokkolóak a kutatás korai szexuális iniciációra, és molesztálásra vonatkozó adatai. A leszbikus anya által nevelt gyerekek 23%-a bevallotta, hogy „szexuálisan érintette" őt az anya, vagy a partnernője. 31% bevallotta, hogy szexre kényszerítették akarata ellenére. Ugyanez vonatkozik a homoszexuális apa által nevelt gyerekek 25%-ára. A leszbikus anyák által

[6] Polgári Törvénykönyv (2013. évi V. törvény), 4:187. §

[7] Regnerus, Mark NFSS, 2012, http://www.magyarkurir.hu/hirek/rengeteg-szempontbol-hatranyban-vannak-melegparok-altal-nevelt-gyermekek (Letöltés ideje: 2019. 07. 10.)

neveltek 20%-a, és a homoszexuális apa által neveltek 25%-a nemi úton szerzett betegségben szenvedett."

Az alábbi idézetben olvasható a gyermek jogainak definíciója, illetve az is, hogyha valakinek tudomására jut a bántalmazás, és ennek bejelentését elmulasztja, ő maga is bántalmazónak minősül.

„A hazai jogalkotás több törvényben fogalmazza meg a gyermekbántalmazással és elhanyagolással kapcsolatos teendőket. Különösen kiemelendő a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. Törvény (továbbiakban Gyermekvédelmi Törvény), **melynek 2005. január 1-től hatályos módosítása a világon 14.-ként mondja ki a testi fenyítés teljes tilalmát.** E szerint „a gyermeknek joga van emberi méltósága tiszteletben tartásához, a bántalmazással – fizikai, **szexuális vagy lelki erőszakkal** –, az elhanyagolással, és az információs ártalommal szembeni védelemhez. A gyermek nem vethető alá kínzásnak, testi fenyítésnek, és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó büntetésnek, illetve bánásmódnak." Az egészségügyi szolgáltatókat az egészségügyről szóló l997. évi CLIV. Törvény, továbbá az egészségügyi, és a hozzájuk kapcsoló személyes adatok kezeléséről és védelméről szóló 1997. évi XLVII. **Törvény arra kötelezi, hogy értesítsék a gyermekjóléti szolgálatot,** ha feltételezhető, hogy **a gyermek sérülése,** vagy betegsége bántalmazás, elhanyagolás következménye, illetve, ha a gyermek egészségügyi ellátása során bántalmazására, **elhanyagolására utaló körülményről** szereznek tudomást. A jelzési, jelentési kötelezettség elmulasztása **maga is bántalmazó, elhanyagoló magatartásnak, de legalábbis foglalkozás körében elkövetett gondatlanságnak minősül,** mivel ez is veszélyezteti a gyermeket, és **neki további sérelmet okozhat.**

Véleményünk szerint nemcsak a fizikai szexuális erőszak minősül bántalmazásnak, amennyiben elismerjük, hogy az ember nem csak test, hanem pszichésen is működő lény. Valószínű, hogy bűncselekménynek ítélné a jogrendszer a fenti törvény alapján, ha valakit megnyomorítva hordóban nevelnének fel azzal a céllal, hogy kolduljon a család számára. Ugyanilyen torzulást okoz pszichésen, és erkölcsileg egy olyan gyermekkor, ahol nem adtak esélyt a gyermeknek, hogy egészséges férfi–nő kapcsolatot lásson mintaként a szüleinél. Fiúként apa mellett nőjön fel, aki valódi férfi, és emellett ismeri az anyai ölelést is. Lányként pedig anya mellett nőjön fel, aki valódi nő, és emellett ismeri az apai elismerést is. Azok a gyermekek, akik ezt nem tapasztalhatják meg, mert homoszexuális vagy leszbikus párok nevelik fel őket, „erőszakot" szenvednek a szexuális identitásukban, abban az értelemben, hogy akaratuk és beleegyezésük ellenére nincs számukra biztosítva a természetes családi légkör, amiből kifolyólag rossz mintát követhetnek, és emiatt torzult családi életet folytathatnak. Az ilyen családokban nem a gyermek jogai és érdekei érvényesülnek, hiszen minden gyermeknek joga van egy igazi apához és egy igazi anyához. A homoszexuális/leszbikus párkapcsolatokban az a vágy, hogy gyermeket nevelhessenek közösen, valójában önmagukra irányuló vágy pusztán, mert nem veszik figyelembe, hogy a gyermeknek mire van szüksége igazán.

A meleg pároknál a béranyaság vagy a mesterséges megtermékenyítés ugyan a sokszorozódás látszatát kelti, de valójában nem biztosítja azt a fajta reprodukciós folyamatot, amelyben az utódok olyan életmintát kapnak, amely képessé teszi őket az egészséges párkapcsolatra, és a további reprodukcióra.

Előző tanulmányunkban részletesen kifejtettük a szabad szex fizikai, lelki, szellemi káros következményeit az egyénre, a családra, és a társadalomra vonatkoztatva.[8] Olyan rendeleteket nem hozhatunk, amelyek az egyén szexuális életvitelét szabályozzák, ennek ellenére felelősségünk, hogy olyan rendeleteket viszont ne hozzunk, amelyek felszabadítják vagy támogatják az olyan együttélési formákat, amelyek bizonyítottan fizikai, lelki, szellemi káros következményeket vonnak maguk után, illetve a társadalom reprodukcióját veszélyeztetik. Reprodukció alatt nemcsak a létszámnövekedésre gondolunk, hanem arra, hogy a következő generáció olyan életvitelmintát kapjon, ami a további reprodukcióra képessé teszi őket. Az élettársi viszony törvényekkel való megtámogatása azért nem segíti elő a hosszú távú reproduktív folyamatot, mert olyan életvitel-minta elemeket hordoz, amelyek a következő generációt kevésbé fogják ösztönözni arra, hogy egy elkötelezett életre szóló párkapcsolatban gyermekeket hozzanak a világra, és azokat felneveljék. Ezzel szemben példát és bátorítást kapnak a szabad szexuális életre, amivel egyébként az abortuszok számát is növelik.

Az élettársi kapcsolatok instabilak, emiatt nagyobb százalékban bomlanak fel, mint a házasságok. Az ilyen kapcsolatban élő nők jogosan nem szívesen vállalnak gyermeket, mert nem érezhetik magukat biztonságban, és egy esetleges szakítás után nem szeretnék egyedül felnevelni a születendő gyermeküket.

Javasoljuk az élettársi kapcsolatokban élők támogatását a házassági elköteleződésre azzal a céllal, hogy a fizikai, lelki és szellemi káros következményektől megóvjuk a felnövekvő nemzedéket, valamint a demográfiai csökkenés ezáltal is kisebb mértékű legyen.

Mind a szabad szex, mind a szexuális tisztaság hatással van az egyén identitására, sorsára, kapcsolataira, környezetére, egészségére. A szexualitáshoz való hozzáállásunk a teljes lényünket érinti, lelkünket, szellemünket, és testi állapotunkat - építheti vagy rombolhatja, egészségessé, vagy beteggé teheti. Ahhoz, hogy teljes lényünk lelkileg, szellemileg, és fizikailag ne legyen sebzett, és hosszú távú kapcsolatra alkalmatlan, hanem egészséges személyiséggel rendelkezzünk, és így képesek legyünk házasságot kötni, és hosszú távon fenntartani, a szexuális tisztaság megőrzésére van szükségünk. A társadalmunkban felhalmozódott lelki mínuszok, és veszteségek csökkentéséhez, és azon személyek megsegítéséhez, akik sebzettek, túl vannak néhány párkapcsolaton, és képtelenek bizalommal tekinteni a jövőbe, a kormánynak, az egyházaknak, és a civil szervezeteknek segítséget kell biztosítaniuk a helyreálláshoz.[9]

Az abortusszal kapcsolatban a Koránból szeretnénk idézni: Korán, 6. szúra: 151: *„Gyertek ide! Majd elmondom, hogy* ***mit tiltott*** *meg nektek az Uratok. Ne öljétek meg a gyermekeiteket csupán azért, mert féltek attól, hogy elszegényedtek.” „****Tudjátok meg, Mi majd gondoskodni fogunk rólatok, és róluk is.”***

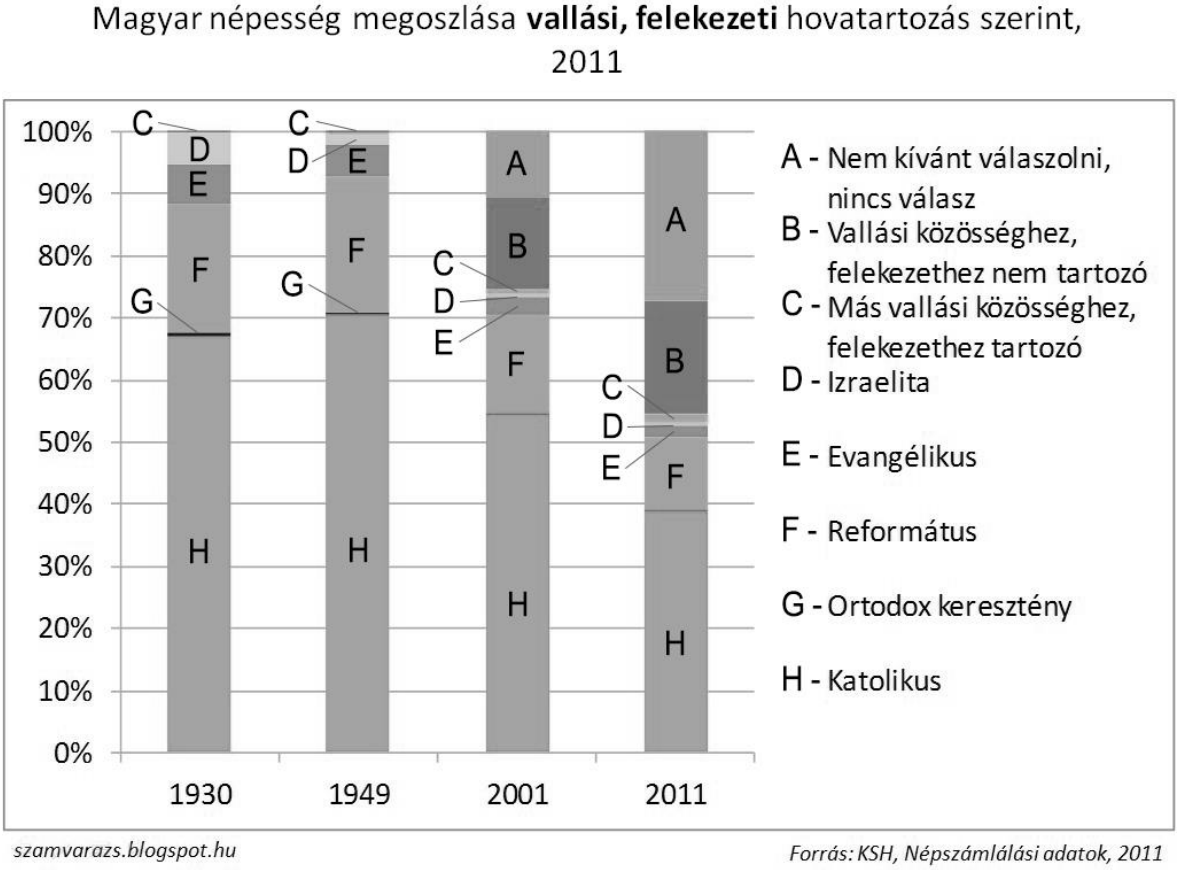
Az iszlám vallású kultúrák a családot eszmeileg védik olyan szinten, hogy pl. Törökországban nincs családi pótlék, mégis 2,15 gyermek jut egy szülőképes korú nőre.[10] Ennek oka az ideológiai háttér, a vallási meggyőződés és az, hogy a meggyőződésüket

[8] Muzslai–Muzslainé: A szabad szex okai és következményei, és a szexuális tisztaság hatásai, In: *Boldogabb családokért és ifjúságért. A családi élet válsága és a demográfiai válság okainak elemzése.* Balásházy–Major–Farkas (szerk.), L'Harmattan Kiadó, 2018, 311–342.

[9] Muzslai Gábor – Muzslainé Nagy Etelka, A szabad szex okai és következményei, és a szexuális tisztaság hatásai, In: *Boldogabb családokért és ifjúságért. A családi élet válsága és a demográfiai válság okainak elemzése.* Balásházy–Major–Farkas (szerk.), L'Harmattan Kiadó, 2018, 311–342

[10] https://hu.wikipedia.org/wiki/Országok_termékenységi_ráta_szerinti_listája (Letöltés ideje: 2019. 07. 10.)

gyakorlattá váltják. Ezzel szemben Európában, és Magyarországon a kereszténység kultúrává alacsonyodott le, ami sok esetben kimerül a vasárnapi templomba járással, az ünnepkörök megtartásával, de hiányzik belőle az ideológiai meggyőződés, és az ebből következő következetes életvitel. Hit és ideológiai meggyőződés nélkül a vallás nem vonzó. *„Minden vallás egyforma: alapvetően nem más, mint merő bűntudat, csak más ünnepekkel.” (*Cathy Ladman)

1. ábra Magyar népesség vallási, felekezeti megoszlása 1930–2011 között

Látható az 1. ábrán, hogy az ország nagyobb része kereszténynek tartja magát. Több mint 5 millió ember! Ez óriási lehetőség lehetne, hogy megváltoztassa a nemzet házassághoz, családhoz való viszonyulását. Ha valóban több, mint 5 millió keresztény van az országban, akkor ez kritikus tömegként kellene, hogy megjelenjen, és azokat a produktumokat, eredményeket kellene, hogy felmutassa, amelyek a keresztény hit természetes velejárói. Ha ez az 5 millió ember valóban követné Krisztus tanításait, akkor nem küzdenénk a jelenlegi demográfiai, és egyéb problémákkal.

A nemzet számára a megoldás sokkal inkább lelki szintű, mint politikai vagy gazdasági.

A magyar Alkotmány kimondja: **„***Az emberi méltóság sérthetetlen. Minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz, a magzat életét a fogantatástól kezdve védelem illeti meg.”*

Ennek ellenére naponta 100 magzat esik áldozatul az abortusznak. Azt látjuk, hogy hiába vették bele az Alkotmányba a magzat védelmét, mégis megölhetik őket. Ez az állam részéről egy adóság a megszületendő gyermekek felé.

Másrészről az egyház adóságát is látjuk, mivel hagyta a hitet kultúrává lealacsonyodni azáltal, hogy sok esetben a közösségeikben nem hiteles, nem követendő módon tanítják a

keresztény értékrendet. A templomok karbantartása, a rendszer fenntartása van leginkább fókuszban, az egyénnel való törődés, és az egészséges, tiszta tanítás helyett. Tisztelet azon kivételeknek, akik lelkiismeretesen próbálják betölteni szolgálatukat/hivatásukat. Tanulmányunk e szavai keménynek tűnhetnek, de minden munkának, így az egyház lelki munkájának is a mutatója az elért eredmény.

A lelki oldalért az egyháznak sokkal többet kellene tennie – nem inkvizíciós eljárásokra gondolunk! A jézusi hozzáállás a teljesség igénye nélkül ezeket jelentheti: az embereket a maguk környezetében felkeresni, együtt lenni velük, nem az egyház érdekeiért, hanem szeretetből foglalkozni velük, azonosulni a problémáikkal, határozott, bátor kiállást tanúsítani a Biblia szavai mellett hiteles módon, valódi válaszokat adni, feltétel nélkül szeretni, stb. Ezek segíthetnek a lelki oldal helyreállásában, ami egyben az abortuszok számának csökkenését, és sokkal több gyermek megszületését is eredményezné.

Javasoljuk az egyházak állami támogatását újragondolni. Egy egyház elvileg nem felelősségre vonható, mert független szerv. Munkájának eredménye elvileg szintén nem mérhető, hiszen az emberek élete folyamatosan változik. Ennek ellenére, amire támogatást kap az egyház a kormánytól, azokon a területeken fontos lenne az elszámoltathatóság. Ha egy orvos nem végzi jól a munkáját, akkor megvonják az engedélyét, ugyanígy az egyházakban a hívek közt is mérni kellene a szabados szexualitás mértékét, a házasságkötések arányát, a válások arányát, a gyermekvállalások gyakoriságát, és ha anonim módon lehetséges, akkor az abortuszok gyakoriságát. Ezeknek függvényében kaphatna az adott egyház további támogatást az állam részéről.

Az egyház és az állam közti kapcsolat mindig érzékeny kérdés, de ezen a területen szükséges egy olyan ügymenet kidolgozása, amelynek az a célja, hogy azok az egyházak kapjanak jelentős pénzügyi állami támogatást, amelyek a családügyi, és a demográfiai területeken pozitív változásokat tudnak felmutatni. Ezt azért javasoljuk, mert tapasztalatunk szerint az egyházi közösségeknél is egyre több az élettársi kapcsolat, a válás, az újraházasodás, és az ebből születő mozaik családok, ahol további sérült gyermekek növekednek fel. A kormánynak ez a fajta hozzáállása motiváció lehetne az egyházak részére, hogy a családokkal kiemelten foglalkozzanak.

A kibertérben található destruktív adatforgalom ügyében a kormánynak szükséges radikális lépéseket tennie. Az interneten megtalálható pornó oldalak, agresszív játékok, és szexuális vágykeltő reklámok betiltása vagy szabályozása sürgető lenne. Ezt, ahogy látjuk, már sok országban megtették, Kínában, Izraelben, afrikai, és muszlim országokban. Angliában 2017-től arra kötelezik a pornóoldalakat, hogy minden látogatójuk esetében ellenőrizzék az életkort. Ezt a bankkártya szám megadásával teszik meg, nem csak azzal, hogy az életkorukat megjelölik. Amely weboldal ezt elmulasztja, 250 ezer fontig terjedő bírságot kaphat. *„A pornográfiaellenes küzdelmet lehet ókonzervatív alakok idejétmúlt törekvéseiként, a szólás és önkifejezés szabadsága elleni bigott harcként feltüntetni. És lehet azt mondani, amire a köztiszteletben álló amerikai szociálpszichológus, Philip Zimbardo figyelmeztet: félő, hogy a most felnövő nemzedék fiait tönkreteszi a magány, az online játék és a pornó. Vagy pedig arra a következtetésre jut, mint a feminizmus egyes képviselői: a pornográfia a prostitúció előszobája, ezért,* ***ha erkölcsi alapon nem is, legalább emberjogi, társadalmi okokból szigorúbban kellene szabályozni.”*** Mi is követhetnénk azoknak a nyugati típusú demokráciáknak a törekvéseit, akik erőfeszítéseket tesznek azért, hogy a pornográfiától megóvják a fiatalokat. Amikor Angliában David Cameron bejelentette, hogy kötelezni fogja az internetszolgáltatókat, hogy blokkolják a pornográf tartalmakat, és csak azoknak az

előfizetőknek oldják fel, akik kimondottan kérik, akkor ennek hatására az internetezőknek több mint a fele nem kérte a blokk feloldását.[11]

Javasoljuk, hogy minél hamarabb tegye meg a kormány azokat a szükséges lépéseket, amelyekkel betiltja a pornó oldalak, agresszív játékok, és vágyfokozó reklámok használatát azzal a céllal, hogy egy egészséges nemzedék növekedhessen fel, és megóvja a szenvedélybetegségtől azokat, akik ezeket az oldalakat használnák. Ugyanakkor a házassági intimitás rombolását is megfékezhetné ezáltal.

Miért is adtuk írásunknak az Új Nemzedék címet?

Új nemzedék alatt értjük azokat, akiknek meg kell születniük, hogy a nemzet fennmaradhasson, hogy az időseknek ne kelljen félniük a létbizonytalanságtól, mert ez a generáció ki fogja termelni a nyugdíjukat, és akiknek továbbadhatjuk a keresztény értékeket. Ezen túlmutatva szeretnénk a figyelmet felhívni arra, hogy ahhoz, hogy ők megszülethessenek, nekünk kell új generációvá válnunk a gondolkodásunkban, az életvitelünkben, a hozzáállásunkban, és a felelősségvállalásunkban. Egy egykori példabeszéd szerint régi, kopott posztóhoz nem varrunk újat, mert az új a régi ruhát még tovább szakítja.12 Tehát új ruhára van szükség, nem a régi foltozására. Javaslatainkkal ahhoz szeretnénk hozzájárulni, hogy a nemzet lelki élete megtisztuljon, és megújuljon.

Javaslataink összegezve

- Fontos az olyan civil szervezetek kiemelt állami támogatása, amelyek kiscsoportos foglalkozások révén közvetlen személyes pozitív hatást gyakorolnak a házasságokra és a családokra.
- A 2=1 Házas misszió szolgálata nemzetközi szinten 2,5 millió házaspárt ért el 30 év alatt. Magyarországon is mérhető eredményeket mutat fel. Javasoljuk ennek a munkának a támogatását, hogy még hatékonyabb lehessen az egész ország részére.
- Javasoljuk, hogy a gyermekvédelmi törvény kiterjedjen azokra az esetekre is, ahol a gyermeket homoszexuális/leszbikus párok nevelik, és ezzel természetellenes életmintákat adnak át, amellyel a gyermek akarata ellenére lelki válságba, és identitászavarba juthat.
- Javasoljuk az élettársi kapcsolatokban élők támogatásának újragondolását azzal a céllal, hogy motiváljuk őket a házastársi elköteleződésre, hogy a fizikai, lelki és szellemi káros következményektől megóvjuk a felnövekvő nemzedéket, és a demográfiai csökkenés ezáltal is kisebb mértékű legyen.
- Javasoljuk az egyházak állami támogatásának újragondolását. Azok az egyházak kapjanak jelentős pénzügyi állami támogatást, amelyek a szabados szexualitás visszaszorítása, a jó házasságok kialakulásának, és fennmaradásának elősegítése, vagy másként fogalmazva a családügyi és a demográfiai területeken határozott pozitív változásokat tudnak felmutatni.
- Javasoljuk, hogy minél hamarabb tegye meg a kormány azokat a szükséges lépéseket, amelyekkel betiltja a pornó oldalak, agresszív játékok és vágyfokozó reklámok használatát, azzal a céllal, hogy egy egészséges nemzedék növekedhessen fel, és megóvja a

[11] Szőnyi Szilárd, *Nem szégyen tanulni Izraeltől: így lehet korlátozni az online pornót!* Válasz.hu, 2016.11.17. http://valasz.hu/vilag/nem-szegyen-tanulni-izraeltol-igy-lehet-korlatozni-az-online-pornot-121369 (Letöltés ideje: 2019. 07. 03.)
[12] Lk.5:35

szenvedélybetegségtől azokat, akik ezeket az oldalakat használnák. Ugyanakkor a házasságiintimitás rombolását is megfékezhetné ezáltal.

- Szeretnénk a figyelmet felhívni arra, hogy ahhoz, hogy a gyermekek megszülethessenek, nekünk kell új generációvá válnunk a gondolkodásunkban, az életvitelünkben, a hozzáállásunkban, a felelősségvállalásunkban. Ha ez a változás a magát kereszténynek nevező több mint 5 millió ember életében megtörténne, az biztosan jótékony hatással lenne azok életére is, akik magukat nem nevezik kereszténynek.